

[Himmelstrup.]

terne med 33 Mill. Kr., hvorved der i alt vilde fremkomme et Underskud paa 15½ Mill. Kr. under Forudsætning af, at den højtærede Finansminister fik de her foreliggende Indtægtslove fornyet. Den højtærede Finansminister regnede med, at Indtægterne heraf skulde indgaa med et Beløb paa ca. 52 Mill. Kr. — i Forslaget er de opgivet til 52,4 Mill. Kr. De resterende 15½ Mill. Kr. er altsaa dem, som den højtærede Finansminister nu forsøger at tilvejebringe ved det Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten for Skatteaaret 1934—35, som for Tiden behandles i et andet Udvalg. Men den højtærede Finansministers finansielle Forudsætning for det Lovforslag, vi behandler her, er altsaa dette, at det skal give 52,4 Mill. Kr. Det er dog min bestemte Overbevisning, at der ingen Sikkerhed er i disse Tal. Det er min bestemte Overbevisning, at dette Forslag i Virkeligheden vil give betydeligt mere end det, den højtærede Finansminister har regnet med. I saa Henseende kan jeg nævne, at i den Opgørelse, som den højtærede Finansminister i Januar Maaned sendte Finansudvalget angaaende det finansielle Udbytte af de Indtægtslove, der var vedtaget siden 1. Oktober 1931, regnede den højtærede Minister med, at Toldloven af 15. Oktober 1932 vilde for Finansaaret 1933—34 give 6,2 Millioner. Men i den Redegørelse, jeg nævnte, som Udvalget havde faaet fra Administrationen som Svar paa de stillede Spørgsmaal, er det opgivet, at Indtægten formentlig vil blive ikke de 6 200 000, man havde regnet med i Januar, men derimod 8 638 000. Jeg kan endvidere nævne, at i den Opgørelse, som den højtærede Finansminister har givet i Bemærkningerne til Lovforslaget, er der regnet med, at Tillægsafgiften paa Benzin, som jo andrager i alt 5 Øre pr. Liter, vil give i det Finansaar, hvori den skulde indgaa, 11,5 Mill. Kr. Forholdet er jo det, at vi har altid regnet med, at hver Øres Benzinafgift pr. Liter gav 3 Mill. Kr. Derfor maa jeg sige, at da jeg saa dette Tal, hvorved de 5 Øre pr. Liter paa et Aar altsaa kun er opgjort til 11,5 Mill. Kr., undrede det mig noget. Nu viser det sig, at efter den Opgørelse, som foreligger over Told- og Forbrugsindtægten i 1933—34 paa en Række af de Poster, der er Tale om her, har Tillægsafgiften paa Benzin i de 11 første Maaneder, altsaa Maanederne April—Februar i Finansaaret 1933—34, udgjort 14 851 000 Kr., altsaa godt og vel de 3 Mill. Kr. pr. Øre, som vi oprindeligt havde regnet med. Ikke des mindre op-

giver Finansministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget den samme Tillægsafgift for et helt Finansaar, Finansaaret 1934—35, til kun 11,5 Mill. Kr. Det er det, som undrer mig. Det kunde være interessant at høre — det samme gælder paa flere andre Omraader — den højtærede Finansministers Forklaring paa, hvorfor han har budgetteret saa lave Tal for det Finansaar, 1934—35, vi nu gaar ind i, naar hans Erfaringer fra det foregaaende Aar i Virkeligheden berettiger ham til at regne med langt højere Tal.

Jeg gør den Bemærkning, fordi jeg baade forleden Dag ved Sagens Behandling her i Tinget og i Udvalget over for den højtærede Minister har rejst det Spørgsmaal, om det ikke var muligt at overføre en Del af Provenuet af denne Tillægsafgift, som altsaa udgør 5 Øre pr. Liter, og som indgaar i Statskassen, til Kommunerne, til Vejmillionerne for at aflaste Kommunerne, for ogsaa i Fremtiden at sikre dem den Dækningsprocent af deres Vejbygningsudgifter, de hidtil saa nogenlunde har kunnet regne med, idet deres Tilrettelægning af Vejbygningen, ogsaa paa Grund af de Henstillinger, der kommer fra den højtærede Trafikminister om at stille snart dette, snart hint meget betydelige Beløb til Raadighed, svækker Muligheden for, at Dækningsprocenten kan opretholdes. Hertil har Ministeren baade i Udvalget og forleden her i Tinget sagt, at det kunde i og for sig godt tænkes, men saa maatte han have anden Dækning, f. Eks. gennem en øget direkte Beskatning. Naar det nu viser sig, at den højtærede Finansminister har regnet med, at han kunde opnaa budgetmæssig Balance paa Finansloven, naar der indgik et Beløb af 11,5 Mill. Kr. i Kraft af Tillægsafgiften paa Benzin, og det saa viser sig, at den indbringer 16—17 Mill. Kr., rejser sig unægtelig det Spørgsmaal, om det ikke alligevel er muligt at overføre til Kommunerne noget af dette Beløb.

Akkurat det samme om end i mindre Grad er Tilfældet, naar den højtærede Finansminister regner med, at Afgiften af Kaffesurrogater vil indbringe i det kommende Finansaar, altsaa 1934—35, 2,8 Mill. Kr., medens det viser sig, at denne Afgift i de forløbne 11 Maaneder af indværende Finansaar har indbragt 3,6 Mill. Kr. Der er, saa vidt jeg kan skønne, ikke fjerneste Anledning til at tro, at Forbruget af Kaffesurrogater til næste Aar skulde blive saa meget mindre end i Aar, at det kunde berettige Finansministeren til at budgettere dette Tal saa lavt. Der